

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR IF P&C INSURANCE AS GINČO NAGRINĖJIMO**

2025-03-07 Nr. 429-48
Vilnius

Lietuvos bankas 2024 m. lapkričio 15 d. gavo pareiškėjos X. X. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir *If P&C Insurance AS*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2024 m. rugpjūčio 6 d. įvyko eismo įvykis (toliau – įvykis), kurio metu susidūrė ir buvo apgadintos keturios transporto priemonės: pareiškėjos valdomas motociklas *Suzuki 65XR* (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)) (toliau – motociklas), automobilis *Hyundai* (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)) (toliau – *Hyundai*), automobilis *Škoda Octavia* (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)) (toliau – *Škoda*) ir automobilis *Toyota Prius* (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)) (toliau – *Toyota*).

Į įvykio vietą atvykę policijos pareigūnai nustatė įvykio aplinkybes ir dėl įvykio kaltus asmenis. Įvykyje dalyvavę asmenys užpildė keturias eismo įvykio deklaracijas. Iš deklaracijų ir eismo įvykio schemų matyti, kad: 1) automobilis *Škoda* kliudė automobilio *Toyota* dešinės pusės galinę dalį, atsakingas asmuo – *Škoda* vairuotojas; 2) motociklas atsitrenkė į automobilio *Škoda* galinę dalį, atsakingas asmuo – motociklo vairuotoja (pareiškėja); 3) automobilis *Hyundai* atsitrenkė į motociklo galinę dalį, atsakingas asmuo – *Hyundai* vairuotojas; 4) automobilis *Hyundai* atsitrenkė į motociklo galinę dalį, o pastumtas motociklas atsitrenkė į automobilio *Toyota* dešinės pusės galinę dalį, atsakingas asmuo – *Hyundai* vairuotojas.

Įvykio metu buvo apgadinti pareiškėjos valdomas motociklas ir pareiškėjos asmeniniai daiktai (laisvų rankų įranga, motociklo juosmens komplektas, šalmas ir telefonas *iPhone 15 Pro Max*) (toliau – asmeniniai daiktai). Kadangi pagal eismo įvykių deklaracijas *Hyundai* vairuotojas prisiėmė atsakomybę už atsitrenkimą į motociklą, o *Hyundai* valdytojo civilinė atsakomybė įvykio metu buvo apdrausta draudiko, pareiškėja kreipėsi į draudiką dėl draudimo išmokos, atlyginančios pareiškėjos patirtą žalą. Dėl įvykio pagal sudarytą transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo (toliau – TPVCAPD) sutartį draudikas pradėjo įvykio žalos bylos administravimą.

Draudiko atstovė UAB „Smart claims“ apžiūrėjo pareiškėjos motociklą ir 2024 m. rugpjūčio 12 d. apžiūros akte nurodė jo apgadinimus. 2024 m. rugsėjo 3 d. draudikas įvertino motociklo vidutinę rinkos vertę, ji siekė 6 265 Eur. Iš UAB „Eksporto vystymo grupė“ organizuoto aukciono duomenų buvo nustatyta motociklo likutinė vertė, ji sudarė 1 007 Eur. Kaip nurodo draudikas, šių sumų skirtumas – 5 258 Eur. Kadangi motociklas įvykio metu buvo stipriai apgadintas, draudikas vertino, kad motociklo remontas ekonomiškai netikslingas.

Įvertinęs surinktus duomenis, draudikas nusprendė, kad už motociklui per įvykį padarytą žalą kaltas ne tik *Hyundai* vairuotojas, bet ir pareiškėja. Savo sprendimą draudikas grindė tuo, kad motociklas visų pirma atsitrenkė į *Škodą* ir tik po to gulintį motociklą kliudė *Hyundai* vairuotojas. Draudikas įvertino, kad, motociklui nukritus po pirmojo susidūrimo su *Škoda*, dauguma motociklo dalių jau buvo nepataisomai sugadintos. Atsižvelgdamas į tai, kad tikslus sugadinimų pobūdis ir momentas negalėjo būti tiksliai nustatyti, draudikas 2024 m. rugsėjo 9 d. priėmė sprendimą atlyginti 50 proc. motociklui padarytos žalos (visa apskaičiuota žala sudaro 5 258 Eur), t. y. 2 629 Eur.

Pareiškėjai nesutikus su draudiko sprendimu atlyginti 50 proc. motociklui padarytos

žalos, draudiko vyriausiasis žaļu ekspertas (*duomenys neskelbtini*) (toliau – ekspertas) atliko papildomą įvykio tyrimą bei parengė 2024 m. spalio 14 d. Specialisto išvadą Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – Specialisto išvada), kurioje išsamiai išanalizavo įvykio aplinkybes.

Vadovaudamasis Specialisto išvadoje nustatyta aplinkybe, kad pirmiausia motociklas atsitrenkė į *Škodą*, o tik po to *Hyundai* susidūrė su jau nugriuvusiu motociklu, draudikas atsisakė atlyginti pareiškėjai dėl įvykio patirtą žalą, kilusią dėl sugadintų pareiškėjos asmeninių daiktų (motyvuodamas tuo, jog daiktai buvo sugadinti pareiškėjai atsitrenkus į *Škodą* ir nugriuvus, o ne dėl *Hyundai* smūgio į gulintį motociklą), bei nusprendė nekeisti sprendimo atlyginti 50 proc. motociklui padarytos žalos.

Pareiškėja, nesutikdama su draudiko sprendimu, kreipėsi į Lietuvos banką, prašydama išnagrinėti kilusį ginčą. Pareiškėja kėlė draudikui reikalavimą išmokėti papildomą 2 158 Eur draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos dėl įvykio patirtą žalą, kilusią tik dėl pareiškėjos asmeninių daiktų sugadinimo.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepimas į pareiškėjos kreipimąsi. Draudiko teigimu, iš turimų duomenų nustatyta, kad pirmiausia motociklas atsitrenkė į automobilio *Škoda* galą. Po to, motociklui nukritus, automobilis *Hyundai* atsitrenkė į jo galinę dalį, tada motociklas buvo papildomai pastumtas ir atsitrenkė į automobilio *Toyota* galinį bamperį. Papildomi sugadinimai, atsiradę automobiliui *Hyundai* pastūmus ant kairiojo šono nukritusį motociklą į automobilio *Toyota* galą, buvo mažesnio masto, nes motociklo priekinė dalis jau buvo sugadinta, o kairės pusės šono dalys buvo slydusios važiuojamąja kelio dalimi, todėl jau buvo sugadintos. Pasak draudiko, *Hyundai* vairuotojas yra atsakingas tik už tam tikrą žalos dalį, būtent už papildomą žalą, atsiradusią po motociklo atsitrenkimo į automobilį *Škoda* ir jo kritimo bei slydimo, dėl to buvo nuspręsta atlyginti pareiškėjai 50 proc. motociklui padarytos žalos.

Vertinant pareiškėjos reikalavimą atlyginti žalą, kilusią dėl įvykio metu sugadintų asmeninių daiktų, draudiko teigimu, yra svarbios pirmiau išdėstytos įvykio aplinkybės bei tai, kad pareiškėja pati paaiškino (ginčo byloje yra pateikti elektroniniai laišakai ir telefoninių pokalbių įrašai), jog po smūgio į automobilį *Škoda* ji nukrito nuo motociklo. Nustatyta, kad automobilis *Hyundai* į motociklą atsitrenkė, kai šis jau buvo be vairuotojos. Draudiko vertinimu, labiau tikėtina, kad asmeniniai daiktai, buvę su pareiškėja, galėjo būti sugadinti pirmo smūgio (už kurį yra atsakinga pati pareiškėja) metu, kai motociklas nugriuvo ir pareiškėja nuo jo nukrito, o ne dėl vėlesnio *Hyundai* smūgio į gulintį motociklą be vairuotojos.

Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, draudikas pabrėžė, kad neturi teisinio pagrindo mokėti pareiškėjai draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos dėl įvykio patirtą žalą, kilusią dėl pareiškėjos asmeninių daiktų sugadinimo, nes nenustatytas priežastinis ryšis (kaip civilinės atsakomybės kilimo sąlyga) tarp pareiškėjos nurodomos žalos, kurią ji patyrė dėl asmeninių daiktų sugadinimo, ir automobilio *Hyundai* atsitrenkimo į motociklą.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių nurodytas aplinkybes ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko atsisakymo mokėti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos patirtą žalą, atsiradusią dėl įvykio metu apgadintų asmeninių pareiškėjos daiktų, pagrįstumo.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti administruojant žalą nustatytas įvykio aplinkybes ir nustatyti, ar draudikas pagrįstai ir teisėtai atsisakė mokėti draudimo išmoką, atlyginančią dėl įvykio pareiškėjos asmeniniams daiktams padarytą žalą.

Pagal Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCPDĮ) 2 straipsnio 5 dalį, eismo įvykio žala laikoma per draudžiamąjį įvykį padaryta žala nukentėjusio trečiojo asmens turtui, jo sveikatai ir (arba) žala, atsiradusi dėl nukentėjusio trečiojo asmens gyvybės atėmimo, ir (arba) neturtinė žala ar žala, kuri atsirado vėliau kaip eismo įvykio pasekmė.

TPVCPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui

padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas arba šio įstatymo 17 straipsnyje nurodytais atvejais – Biuras, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertinimo ataskaitomis, dokumentais, kuriais įrodomos padarytos žalos aplinkybės, faktas ir dydis, nuotraukomis, vaizdo įrašais. Nustatant eismo įvykio aplinkybes ir kaltininko atsakomybę, vadovaujamosi eismo įvykio dalyvių pasirašyta eismo įvykio deklaracija arba šio dokumento skaitmenine kopija, elektronine eismo įvykio deklaracija ar kitu eismo įvykio dalyvių pasirašytu dokumentu apie įvykio aplinkybes arba kompetentingų institucijų išduotais dokumentais apie eismo įvykio aplinkybes.

TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, jog atsakingas draudikas ar Biuras moka nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos žalos dydžio išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos atlyginimo.

Kartu pažymėtina tai, kad draudimo išmokos mokėjimas TPVCAPD atveju yra susijęs su apdraustos transporto priemonės valdytojų civiline atsakomybe, todėl, apskaičiuodamas draudimo išmoką, draudikas turi laikytis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.251 straipsnyje įtvirtinto visiško nuostolių atlyginimo principo. Pagal TPVCAPD sutartį, kaip nuostolių draudimo sutartį, mokama draudimo išmoka yra skirta draudžiamojo įvykio žalai nukentėjusiam trečiajam asmeniui, nukentėjusio trečiojo asmens turtui ir (ar) neturtinei draudžiamojo įvykio žalai atlyginti (TPVCAPDĮ 2 straipsnio 2 ir 5 dalys)¹. Žalos atlyginimu turi būti siekiama gražinti ją patyrusį asmenį į iki pažeidimo buvusią padėtį.

Iš byloje esančių duomenų matyti, kad draudikas, ištyręs ir įvertinęs įvykio aplinkybes bei remdamasis Specialisto išvadoje nurodytu įvykio mechanizmu, nusprendė išmokėti pareiškėjai 50 proc. sumažintą draudimo išmoką, atlyginančią dėl įvykio pareiškėjos patirtą žalą, kilusią dėl motociklo sugadinimo, t. y. 2 629 Eur. Pasak draudiko, kadangi pareiškėja nenurodė savo banko sąskaitos numerio, draudimo išmoka dar nėra išmokėta.

Draudiko teigimu, sprendimas dėl motociklo sugadinimo pareiškėjos patirtą žalą atlyginti iš dalies buvo priimtas remiantis žalos bylos administravimo metu nustatytomis įvykio aplinkybėmis, kurios patvirtina, kad už kilusią žalą yra atsakingas ne tik automobilio *Hyundai* vairuotojas, kurio civilinė atsakomybė įvykio metu buvo apdrausta draudiko, tačiau ir pati pareiškėja.

Pažymėtina, kad šioje byloje nėra sprendžiamas ginčas dėl draudimo išmokos, atlyginančios dėl motociklo sugadinimo patirtą žalą, dydžio, nes pareiškėja tokio reikalavimo šioje ginčo byloje draudikui nekėlė.

Pareiškėja ginčo byloje kėlė draudikui reikalavimą išmokėti 2 158 Eur draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos dėl įvykio patirtą žalą, kilusią dėl pareiškėjos asmeninių daiktų sugadinimo.

Iš byloje esančių duomenų matyti, kad draudikas, baigęs žalos bylos administravimą, nusprendė atsisakyti atlyginti pareiškėjos dėl įvykio patirtą žalą, kilusią dėl asmeninių daiktų sugadinimo, nenustačius priežastinio ryšio tarp pareiškėjos nurodomos žalos ir automobilio *Hyundai* atsitrenkimo į motociklą. Nenustačius priežastinio ryšio, nėra pagrindo *Hyundai* vairuotojui taikyti civilinę atsakomybę, taigi, draudikui nekyla pareiga atlyginti žalą už įvykio metu sugadintus pareiškėjos asmeninius daiktus.

Pareiškėja reikalavimą draudikui grindė savo paaiškinimais, susijusiais su įvykio aplinkybėmis. Pareiškėja nurodė, kad įvykio metu pirmiausia automobilis *Hyundai* atsitrenkė į motociklo galą ir tik po to motociklas trenkėsi į automobilį *Škoda*. Pareiškėja teigia, kad eismo įvykio deklaracijos buvo užpildytos esant šoko būsenos, be to, policijos pareigūnai pareiškėjai darė spaudimą, todėl galimai ne visos aplinkybės nurodytos teisingai.

Pareiškėja paaiškino, kad įvykio metu jos asmeniniai daiktai, buvę kuprinėje, bei šalmas buvo spaudžiami tarp „čiuožiančių (stabdančių)“ transporto priemonių. Pareiškėjos teigimu, už jos asmeninių daiktų sugadinimą yra atsakingas *Hyundai* vairuotojas, todėl draudikas, apdraudęs *Hyundai* valdytojo civilinę atsakomybę, privalo išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos dėl įvykio patirtą žalą. Dėmesys atkreiptinas į tai, kad įrodymų, kurie galėtų pagrįsti pareiškėjos teiginius, kuriais ji grindžia savo reikalavimą draudikui, pareiškėja į ginčo bylą nepateikė.

Draudikas savo sprendimą atsisakyti mokėti draudimo išmoką, atlyginančią dėl asmeninių daiktų sugadinimo patirtą žalą, grindžia draudiko eksperto parengta Specialisto išvada. Ekspertas, naudodamasis tyrimo metu surinkta informacija (eismo įvykio deklaracijomis, iš

¹ Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 91 straipsnio 4 dalis.

polijijos gautais duomenimis apie įvykį, eismo įvykio nuotraukomis, visų eismo įvykio dalyvių bei liudininko paaiškinimais²⁾ bei kompiuterine eismo įvykių analizavimo ir modeliavimo programa „PC Crash 12.1“, pasitelkdamas transporto priemonių mastelinius duomenis, atliko transporto priemonių sugadinimų sugretinimą ir atkūrė įvykio mechanizmą tokia seka: „Automobiliui TOYOTA važiuojant Gariūnų gatve trečia eismo juosta, dėl kelyje atsiradusios nenumatytos kliūties (kibiro) priešais jį važiuojantis automobilis pradėjo stabdyti. Automobiliui TOYOTA taip pat pradėjus stabdyti automobilio TOYOTA galinę dalį dešinėje pusėje, slystamojo kontakto metu, atsitrenkė iš trečios eismo juostos į antrąją persirikiuojantis automobilis ŠKODA. Vertinant, kad automobilio ŠKODA galinio žibinto šukės yra antroje eismo juostoje, todėl kontaktas tarp automobilio ŠKODA galinės dalies ir motociklo SUZUKI priekinės dalies įvyko antroje eismo juostoje automobiliui ŠKODA stabdant ir rikiuojantis iš trečios į antrą eismo juostą. Kuris kontaktas buvo anksčiau ar tarp automobilių ŠKODA ir TOYOTA ar automobilio ŠKODA ir motociklo SUZUKI nustatyti nėra galimybės. Vertinant automobilio HYUNDAI ir motociklo SUZUKI galinės dalies sugadinimus matoma, kad automobilio HYUNDAI su motociklu SUZUKI kontaktas buvo motociklui jau nukritus, todėl motociklo SUZUKI kontaktas su automobilio ŠKODA galine dalimi turėjo būti prieš susidūrimą tarp automobilio HYUNDAI ir motociklo SUZUKI. Nukritęs motociklas SUZUKI papildomai po kontakto su automobiliu HYUNDAI atsitrenkė į automobilio TOYOTA galinį bamperį.“

Taigi, iš Specialisto išvados matyti, kad, remiantis surinktais įrodymais bei specialiomis įvykio mechanizmo atkūrimo priemonėmis, nustatyta, jog motociklo kontaktas su automobiliu Škoda įvyko prieš motociklo susidūrimą su automobiliu Hyundai. Taip pat nustatyta, kad automobilis Hyundai atsitrenkė į jau nuvirtusį motociklą.

Šią eksperto išvadą patvirtina kitų eismo dalyvių ir liudininko paaiškinimai. Iš byloje esančių telefoninių pokalbių nustatyta, kad automobilio Hyundai vairuotojas paaiškino, jog jo automobilis atsitrenkė į jau nuvirtusį motociklą. Automobilio Toyota vairuotojas teigė, kad Hyundai vairuotojas, važiuodamas iš galo, atsitrenkė į gulintį motociklą, kuris dėl smūgio trenkėsi į automobilio Toyota galą. Automobilio Toyota vairuotojas teigė: „motociklininkė atsitrenkė į Škodą ant skiriamosios juostos tarp antros ir trečios juostos. Kai atsitrenkė, motociklas nugriuvo į trečią eismo juostą. <...> Tuo metu, kai Hyundai'us atsitrenkė, jau trenkėsi į motociklą tada, kai nuvirtęs buvo, ją tuo metu ar numetė, ar pati nušoko nuo motociklo, taip jinai pasakojo, kad jinai nušoko <...> Ji trenkėsi į Škodą iš galo.“ Įvykio liudininkas paaiškino, kad automobilis Škoda, rikiuodamasis į dešinę, kliudė motociklininkę. Automobilio Škoda vairuotojas teigė, kad į jo automobilį iš galo atsitrenkė motociklas. Pareiškėja draudikui paaiškino, kad ji stengėsi kuo greičiau pasišalinti nuo motociklo, nušoko nuo jo.

Svarbia aplinkybe laikytina tai, kad į įvykio vietą buvo atvykę policijos pareigūnai, jie nustatė įvykio aplinkybes ir kaltus asmenis bei padėjo jiems užpildyti eismo įvykio deklaracijas. Draudikas pateikė į bylą iš policijos gautus įvykio registravimo duomenis, juose nurodyta, kad pro šalį važiuojantis pranešėjas informavo, jog automobilis Škoda partrenkė moterį su motociklu. Taip pat nurodyta, kad eismo įvykių dalyviai sutiko su nustatyta kalte, pretenzijų niekas neturi, kaltę pripažįsta, pareiškimų negauta, policijos pareigūnai neformino eismo įvykio pagal savo procedūras, bet buvo užpildytos eismo įvykio deklaracijos.

Vertinant įvykio dalyvių ir liudininko paaiškinimus bei policijos pateiktus duomenis, matyti, kad pareiškėja yra vienintelė įvykio dalyvė, teigianti, jog pirmasis smūgis į jos motociklą buvo nuo Hyundai automobilio ir kad ji bei jos asmeniniai daiktai buvo spaudžiami tarp automobilių. Visi kiti eismo įvykio dalyviai ir liudininkas teigia priešingai – pirmasis susidūrimas įvyko tarp motociklo ir automobilio Škoda. Be to, tiek įvykio dalyviai, tiek pati pareiškėja paaiškino, kad ji nuo motociklo nušoko, pasišalino. Automobilio Toyota vairuotojas nurodė, kad sustojęs pamatė pareiškėją ant kelkraščio. Taigi, pareiškėjos asmeniniai daiktai negalėjo būti spaudžiami Hyundai automobilio, nes jis į motociklą atsitrenkė, kai motociklas buvo be vairuotojos.

Draudikas atsiliepime paaiškino, kad, remiantis įrodymų visuma, konstatuota, jog pirmiausia motociklas atsitrenkė į automobilio Škoda galą. Po to, motociklui nukritus (ir jau esant be vairuotojos), automobilis Hyundai atsitrenkė į jo galinę dalį, tada motociklas buvo papildomai pastumtas ir atsitrenkė į automobilio Toyota galinį bamperį. Tikslaus motociklo sugadinimų pobūdžio ir momento nėra galimybės nustatyti, tačiau, draudiko teigimu, labiau tikėtina, kad daugiausia sugadinimų motociklas patyrė nuo pirmo smūgio į automobilio Škoda

² Į ginčo bylą buvo pateikti telefoninių pokalbių su visais nurodytais asmenimis įrašai.

galinę dalį ir tada dėl kritimo ir motociklo slydimo ant kairio šono važiuojamąja kelio dalimi.

Vertindamas pareiškėjos reikalavimą atlyginti žalą, kilusią dėl įvykio metu sugadintų asmeninių daiktų, draudikas nurodė, kad, įvertinus surinktų įrodymų visumą, labiau tikėtina, jog asmeniniai daiktai, buvę su pareiškėja, galėjo būti sugadinti pirmojo motociklo smūgio (už kurį yra atsakinga pati pareiškėja) į automobilį *Škoda* metu, kai motociklas nugriuvo ir pareiškėja nuo jo nukrito, o ne dėl vėlesnio *Hyundai* smūgio į gulintį motociklą be vairuotojos.

Draudikas atkreipė dėmesį į tai, kad pradiniam įvykio vertinimo etape pareiškėja pati pripažino savo atsakomybę už susidūrimą su automobiliu *Škoda*. Pareiškėjos ir automobilio *Škoda* vairuotojo užpildytos eismo įvykio deklaracijos pagrindu motociklo valdytojo civilinę atsakomybę privalomuoju draudimu apdraudęs draudikas *ERGO Insurance SE*, veikiantis Lietuvoje per įsteigtą filialą, žalą automobilio *Škoda* vairuotojui atlygino visiškai (tai įrodo pateiktas draudiko *ERGO Insurance SE*, veikiančio Lietuvoje per įsteigtą filialą, elektroninis laiškas).

Pažymėtina, kad, vadovaujantis TPVCAPDĮ nuostatomis, draudiko pareiga mokėti draudimo išmoką kyla ne dėl bet kurio įvykio, o tik dėl tokio, dėl kurio atsiranda transporto priemonės valdytojo civilinė atsakomybė (TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalis, 3 straipsnio 1 dalis) ir tik dėl tokios žalos, kuri atsirado dėl konkretaus draudžiamojo įvykio.

Vadovaujantis TPVCAPDĮ 16 straipsnio 1 dalimi, atsakingas draudikas arba Biuras moka išmoką, jeigu eismo įvykio metu naudojant šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytą transporto priemonę ir esant visoms sąlygoms konstatuoti transporto priemonės valdytojo civilinę atsakomybę yra padaryta žala.

Draudimo įstatymo 98 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad draudikas privalo tirti aplinkybes, būtinas draudžiamojo įvykio faktui, pasekmėms ir draudimo išmokos dydžiui nustatyti, dėdamas reikiamas pastangas.

Atsižvelgiant į tai, kas buvo išdėstyta, ir vadovaujantis Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visuma, darytina išvada, kad draudikas dėjo reikiamas pastangas tam, kad tinkamai ištirtų įvykio aplinkybes, ir savo poziciją pagrindė surinktais įrodymais (eismo įvykių deklaracijomis, iš policijos gautais duomenimis, įvykio vietos nuotraukomis, telefoninių pokalbių metu gautais paaiškinimais iš visų įvykio dalyvių ir liudininko, taip pat draudiko eksperto parengta Specialisto išvada).

Kita vertus, pareiškėja savo reikalavimą grindė tik savo subjektyviais paaiškinimais apie įvykio aplinkybes, nors šie paaiškinimai neatitinka kitų įvykio dalyvių paaiškinimų ir įvykio vietoje policijos pareigūnų nustatytų aplinkybių. Kitų įrodymų, kurie pagrįstų pareiškėjos reikalavimą atlyginti dėl asmeninių daiktų sugadinimo patirtą žalą, pareiškėja nepateikė.

Darytina išvada, kad draudikas pagrįstai konstatavo, jog žala pareiškėjos asmeniniams daiktams atsirado dėl pačios pareiškėjos kaltės pirmojo smūgio motociklui metu, t. y. pareiškėjos valdomam motociklui atsitrenkus į automobilį *Škoda*, dėl to motociklas nugriuvo, o pareiškėja kartu su savo asmeniniais daiktais nuo jo nukrito. Atsakomybę už šį eismo įvykį prisiėmė pareiškėja, šis įvykis yra nurodytas eismo įvykio deklaracijoje, užpildytoje pareiškėjos ir automobilio *Škoda* vairuotojo.

Įvertinus byloje esančius duomenis, pagrįsta laikytina draudiko išvada, kad automobilis *Hyundai* atsitrenkė į nugriuvusį motociklą, nuo kurio pareiškėja kartu su savo asmeniniais daiktais jau buvo nukritusi, todėl *Hyundai* vairuotojo smūgis į motociklą žalos pareiškėjos asmeniniams daiktams padaryti negalėjo.

Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, draudikas pabrėžė, kad nėra nustatyta priežastinio ryšio tarp pareiškėjos nurodomos žalos, kurią ji patyrė dėl asmeninių daiktų sugadinimo, ir automobilio *Hyundai* atsitrenkimo į jos motociklą. Nenustačius priežastinio ryšio tarp pareiškėjos asmeniniams daiktams kilusios žalos ir *Hyundai* vairuotojo veiksmų, nėra teisinio pagrindo taikyti *Hyundai* vairuotojui civilinės atsakomybės ir plačiau analizuoti kitų civilinės atsakomybės sąlygų egzistavimo, nes civilinės atsakomybės faktą galima konstatuoti tik nustačius visų civilinės atsakomybės sąlygų visumą.

Vadovaujantis Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visuma bei aktualių teisės aktų nuostatomis, darytina išvada, kad, pagal šio sprendimo priėmimo metu pateiktus duomenis, nesant pagrindo konstatuoti *Hyundai* vairuotojo civilinės atsakomybės už sugadintus pareiškėjos asmeninius daiktus, draudikui nekyla pareiga vykdyti prievolių pareiškėjos atžvilgiu pagal su *Hyundai* vairuotoju sudarytą įprastinę TPVCAPD sutartį, taigi, pareiškėjos reikalavimas išmokėti jai draudimo išmoką, atlyginančią dėl asmeninių daiktų sugadinimo patirtą žalą, laikytinas nepagrįstu, todėl atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis